

Pustolovščina z avtodomom in kolesom

MIROSLAV BRACO
CVJETIČANIN

Odločiti se za najem avtodoma niti ni tako velik problem, če pozabiš, kako nespreten voznik osebnega avtomobila si. Avtomobile sovražim bolj kot mobitele in sama misel, da bi moral voziti hišo na kolesih, mi postavi kocine pokonci.

Žena je za okroglo obletnico dobila kupon v obliki vikend paketa za dve osebi, na katerem je pisalo Mobile Adventure Biking in Kolesarske počitnice z avtodomom. Kupon za dve osebi pomeni, da je povabila mene. Znašel sem se za volanom ogromnega avtodoma, ne vedoč sploh, v kaj se spuščam.

Z avtodomom naj bi križarila po Gorenjski in tam, kjer je lepo, bi to čudo ustavila in presedlala na kolo in potem tri dni ponavljala vajo. Pustolovščine nikakor nisem bil potreben. Zame je že dovolj, da pridem iz službe, pa imam pustolovščino za sabo, ker v teh časih recesije lahko le lovijo puščobo - ali karkoli že pomeni pustolovščina. Tik pred predajo ključev sem ugotovil, da je Marko Perpar tip, ki je ženinim prijateljicam in prijateljem prodal kupon. Za to, kar počne danes, je pred dvema letoma od Mestne občine Ljubljana prejel nagrado za najboljšo turistično idejo! Marko se je vljučno tudi ponudil za vodiča, kar je tudi

spadalo v ceno kupona, a sem, čeprav mi je dal vedeti, da je učitelj gorskega kolesarjenja, to prijazno odklonil. Čeprav sem po duši cestni kolesar, ne potrebujem vodiča za gorsko kolesarjenje, ki bi bil lepši od mene in bi se jaz ob lastni ženi počutil odvečnega. Potrebovala sva samoto, ker preklinjanja, zakaj se podajam v to, ne bi rad širil med ljudi. Avtodom sem sprejel, a sem malce kasneje sprejel še dve Scottovi gorski kolesi, kar me je še posebej navdušilo, saj sta bili precej boljši od najinih škret. No, to je bilo prvo, česar sem bil vesel.

Najina odločitev je bila, da ne greva iz Gorenjske, ker sva zaradi otrok morala biti na območju ene ure oddaljenosti od doma. To je bila moja ideja. Šlo naj bi bolj zato, da se prvič spopadeva z avtodomom in si nabereva izkušnje, ki jih bova potrebovala za kako bolj oddaljeno destinacijo.

Voziti avtodom je čisto preprosto, samo v vzvratna ogledala ne smeš gledati, ker če pogledaš, se zgrozíš zaradi njegove velikosti. Najin prvi postanek je bil v Kranjski Gori, drugi na Pokljuka in tretji v Bohinju. Razen na Pokljuki sva se povsod držala reda in kampov. Prekolesarila sva sto osemdeset kilometrov in premagala šest tisoč višinskih metrov.

Ob večerih sva sedela pred avtodomom in ugotavljala,

da v bistvu za naju ni lepših počitnic oz. načina rekreacije, kot je tale Mobile Adventure Biking. Ker je najina primarna oblika rekreacije kolesarjenje, ne vem, kaj je lahko lepšega, kot da se z avtodomom odpravíš (potem ko si Slovenijo že spoznal do potankosti) na primer v italijanske Dolomite ali Toskano ali v Francijo in Španijo na ogled kake etape Toura in Vuelte? No, najina predhod-

nika sta bila s prav tem avtodomom v Luzernu na ogledu veslaškega svetovnega pokala in sta namesto koles v "garažnem" prostoru s sabo imela dva čolna na strehi. Cena takega špasa je 550 evrov za tri dni za dve osebi. V ceno spada najem avtodoma, dveh vrhunskih Scottovih gorskih koles in vodič kolesar, ki vas bo peljal po najlepših gorskokolesarskih poteh.

Ko boš prišla na Bled ...

Bled - ... boš tekla spet ... Tretji Tek okoli Blejskega jezera je minil tudi z dobrodelno noto. Tretjino denarja, ki ga je Klub Polet kot pobudnik in organizator teka dobil od plačanih startnin, so namenili slovenskemu združenju za boj proti raku dojke Europa Donna. Rekreativna prireditev, ki je v gorenjski biser privabila več kot šeststo tekačic in tekačev, je kljub slabi napovedi vremena uspela in tako dosegla svoj namen. Starterka šestkilo-metrskega teka okoli Blejskega jezera je bila znana vr-

hunska športnica, padalka Irena Avbelj. V spremstvu urednice Kluba Polet Spele Pretnar so deset minut kasneje startali tudi najmlajši tekači, ki so se podali na tristometrsko pot okoli veslaškega centra.

Prireditev, ki spada med najopaznejše na Gorenjskem, je minila v družabnem vzdušju kot tudi v tekmovalnem. Med moškimi je v absolutni konkurenci zmagal Blaž Grad (AD Mass) s časom 18:54. Med ženskami pa Nina Fajfar (Gora) 23:50.

GIBAJTE SE Z NAMI
MIROSLAV BRACO CVJETIČANIN

Gospod urednik s "pederskimi feltnami"

Od svetovnega prvenstva za novinarje kolesarje nas ločita slaba dva meseca, zato moramo v Glasu kot nekakšnem medijem pokrovitelju dogodka pohiteti s predstavivju nekaterih zanimivih pisnov iz slovenskih in tujih medijev. Skupaj s kolegom z Radia Kranj Robertom Baumanom jih bova skušala predstaviti tako, da boste mogoče do septembra našli svojega favorita in si dirke v Kranju prišli ogledat.

Prvi, ki si to zasluži, je selektor slovenske novinarske reprezentance in človek, ki se je prvi podal na tovrstna tekmovalja. Primož Kališnik je urednik Delove priloge Polet, vrhunski rekreativec in velik ljubitelj kolesarstva.

Za Kališnikove globine nimam škrj, zato sem prosil Baumana, ki je bolj razumevajoč, da poizkusi iztisniti nekaj stavkov, ki bodo opisali človeka, katerega zavidam lastništvo široke palete najboljših, najhitrejših in najdražjih obročnikov. Mi, fovšljivci, jih imenujemo, kot sem jih imenoval v naslovu.

Kranjsko, 10. svetovno prvenstvo tistih, ki se ukvarjamo s kolesarstvom in novinarstvom (ne nujno, da v tem vrstnem redu), je prireditev, ki se je srčno veselimo. Ne zgolj zato, ker bom spet videl svoje stare znance iz tujine, temveč tudi zato, ker bo Kranj končno dobil pravo svetovno prvenstvo pod okriljem mednarodne kolesarske organizacije UCI.

Svetovna novinarska prvenstva v cestnem kolesarjenju so resna zadeva in nimajo nič skupnega s svetovnimi novinarskimi prvenstvi v smučanju ali svetovnimi medijskimi igrami, kjer smo slovenski novinarji pobrali že sto medalj. Ne da bi se delal norca iz teh prvenstev, vendar je nekaj naslovov svetovnega prvaka v smučarskem teku in kombinaciji z veleslalomom in v gorskem kolesarstvu, pa še kakšna medalja na velodromu in v atletiki v tisti konkurenci vredna bistveno manj kot moja prva uvrstitev na svetovnem novinarskem kolesarskem prvenstvu v Švici. Takrat, ko sem na Mondial de la Presse nastopil prvič. Bil sem menda okoli dvajsetega mesta, za menoj jih ni bilo dosti, ampak to je res bilo pravo prvenstvo in resna dirka, ne pa novinarske sindikalne igre. Naj mi kolegi ne zamerijo, ampak tako je - za tisto dvajseto mesto sem poganjil kot menda niti na tekaških smučeh nikoli. Na svetovnih novinarskih prvenstvih v kolesarstvu vozijo bivši tekmovalci, tudi taki, ki so zmagovali etape na Giro, in pričuenih, ki smo kolo spoznali po tridesetem, nas ni dosti. In še kar nas je, smo ...

Popolnoma sem prepričan, da bo kranjsko prvenstvo najboljše doslej, in če sem iskren, nisem nikoli verjel, da bomo kdaj prvenstvo dobili Slovenci. Če se samo spomnim prvega prvenstva v Sainlegierju ... Najprej sploh nisem mogel izvedeti, kje prvenstvo bo, vrtil sem telefone po vsej Evropi in brskal po medmrežju in nekako izvedel, da bo prvenstvo na meji med Švico in Francijo. In ko sem prišel tja, so me gledali kot Marsovca. Bil sem prvi "z Vzhoda", pripeljal sem se osemsto kilometrov daleč, imel sem celo specialko ... Ja, iskreno vedano, nekateri novinarski kolegi se niso ravno izkazali s prijaznostjo, ko sem iskal pot na prvenstvo ... in tudi tam so me čudno gledali. No, to pač tako je, zanje sem bil Balkanec, a kmalu smo iz reprezentance enega postali reprezentanca treh, nato petih, šestih, zdaj Slovenci veljamo za najbolje organizirano ekipo in prišlo so že tudi prve medalje. Ja, in vedno imamo na prvenstvih s seboj navijače! In svetovni novinarski prvak, Avstralec, vozi kronometer z dresom, na katerem piše Slovenija.

Nekoč, na enem izmed prvenstev, je za mizo po naporni dirki padlo: "Si lahko mislite, da bi enkrat v Sloveniji nekomu oblačili mavrično majico svetovnega prvaka? A veste, kaj bi bilo to za Slovenijo?"

Zdaj se bo to zgodilo: Kranj bo odet v mavrico; prepričan sem, da bo kakšna majica ostala tudi doma, v Kranju.

Potrudil se bom, da bom med starci prišel med pet, šest v kronometru (bo treba imeti povprečno čas 40) in na cestni dirki med prvih deset. Bo pa oboje težko, ampak, ej, ne morem si privoščiti, da bi žabar izpadel punčka v najbolj kolesarskem mestu v Sloveniji, kajne?

Veselim se Kranja, ker vem, da ko se bom po klančku gor od Kokre bil za tisto ubogo deseto mesto in trpel, da bodo tisti, ki bodo videli to grozo, vedeli, da dajem vse od sebe, pa tudi če gre pet na uro.

Primož je večkrat skromnejši, kot bi bilo treba, vendar na koncu z optimizmom doda: Ja, zmagali bomo!

Svetovno novinarsko prvenstvo v cestnem kolesarjenju 2009
11.-13. septembra 2009 v Kranju, Slovenija

